

عنوان مقاله:

نظام ایلی، ماهیت و مختصات عمده جامعه عشایری ایران

محل انتشار:

فصلنامه علوم اجتماعی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1372)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مسعود چلبی - عضو هییت علمی دانشگاه شهید بهشتی

محمد عبداللهی - عضو هییت علمی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

جامعه عشایری ایران دارای نظام اجتماعی مشخصی بوده است که از لحاظ نوع یا ماهیت و ویژگی های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و قشربندی با نظام های اجتماعی مذکور در تیپولوژی های ارایه شده در آثار موجود کاملاً قابل انطباق نیست و نوع آرمانی آن را میتوان تحت عنوان نظام ایلی از سایر نظام های اجتماعی متمایز کرد. نظام ایلی غالب بر جامعه عشایری ایران امروز در نتیجه تنگناها و محدودیت های روزافزون اکولوژیک، جمعیتی، تکنولوژیک، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی فرهنگی توان (پتانسیل) توسعه خود را از دست داده است، به طوری که در دهه های اخیر تغییراتش بیش از آنچه در جهت توسعه بوده باشد در جهت فروپاشی و اضمحلال هر چه بیشتر آن بوده است. هر چند هنوز احتمال ادامه حیات برخی از ایلات و طوایف جامعه عشایری ایران به شکلی ساده و مساوات طلب یا حتی با حفظ ماهیت قبلی منتها تحت عناوین والقب جدید وجود دارد، ولی مسیر غالب تحول نظام ایلی در جهت فروپاشی و استحاله کامل آن در نظام ملی قابل پیش بینی است

کلمات کلیدی:

نظام ایلی، ماهیت، مختصات، جامعه عشایری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684008>

